

עין משפט
גר מצודה

יו א ב ג ד ה ו ז ח ט י
 יא יב יג יד טו טז יז יח יט
 כ כא כב כג כד כה כו כז כח כט
 ל לא לב לג לד לה לו לז לח לט
 מ מא מב מג מד מה מו מז מח מט
 נ נא נב נג נד נה נו נז נח נט
 ס סא סב סג סד סה סו סז סח סט
 ע עא עב עג עד עה עו עז עח עט
 פ פא פב פג פד פה פו פז פח פט
 צ צא צב צג צד צה צו צז צח צט
 ק קא קב קג קד קה קו קז קח קט
 ר רא רב רג רד רה רו רז רח רט
 ש שא שב שג שד שה שו שז שח שט
 ת תא תב תג תד תה תו תז תח תט

תוספות רי"ד

[illegible]

סז:

שכאלו לינשא. משל דקדק דאמריין לקי
ציוקאר והוי' דרין בשר בדמי ליטרא מ
בשר קאמר: סטוא דאפא. עני המבשר
יחיד ויחיד לפי לימודו: אמר רבא מאי
והב"א יש לו ואינו רוצה להתפרנס
אין נוקקין לו. הני ממנים
הם ר"ש דלעיל וא"ח הני ליה לר'
ששמעון דברה מורה כלשון בני אדם
במסכת א"ח השנה (דף ק. ט) ועוד
דדרשין בפרק אלו מציאות (גימ' דף
לז): הקס מקיס השב משבי אפי' מאה
עשרים אטו כוליה דלא כר"ש ואומר
ר"י דא היכא דאיכא למדרש כלשון
בני אדם דברה מורה כלשון בני
אדם אלא הכא דלא מסתבר ליה
למדרש כרגנ' דקרא משמע דנאין לו
מיירי דמסתביז מן מחסורו:
דבתיב' דאמא מוצאטין רבינו
מנחל גרס. מוצא מוצא בלא
אל"ף לשון וית' אש בניין (איכה ד) :

באנשי גליל העליון ישלקחו לו
יום לימרא בשר מאי רבנות א
אימא בליטרא בשר ממש רב
מפסדי חיותא אממולתיה: הה
אתה סועד א"ל בבשר שמן וי
בעדשים ומת אמר אי לו לזה
לזה מיבעי ליה אלא איהו ה
ההוא דאתא לקמיה דרבא א
פסמוה ויין ישן אמר ליה ולא
קאכילנא מדרחמנא קאכילנא
את אכלם בעתו בעתם לא נ

החב"ה פרנסתו בעתו אדרב"ה ישן אמר מאי דקמא א"ל (7) נענע ותחזורין ונותנין לו לשום מתנה תלואה לשום מתנה הא לא ש לשום מתנה וחזורין ונפרעין ממנו ולו ואינו רוצה להתפרנס אין נדעתו עליו (8) י"ר היעטב זה שמתנה תעביטנו זה שיש לו ואי דברי ר' יהודה וחכ"א יש לו וכללשון בני אדם "מר עוקבא (9) יום אחד אמר איזיל איתו ממדינתו ביהדי כיון דחזוהי דקמא נגרא הוה קא מיקליין כרעהי דלילה אנא שכיחנא בגויה דבייתא אליה אמר רב הונא בר כינא א ששימסור עצמו לתוך כבשן דשדרינהו ניהליה ביד בריה א ממפקן כולי האי עייפינהו ושדרי כתיב ביה שבעת אלפי דינרי ועבד הכי (10) האמר ר' אילעאי ב ואבדל עניה מרמא לית רבי תניא אחד שדרינהו ניהליה ביד דבייתא

מספיק: (ב"ח לה.) המ

מציאת האשה פרק ששי כתובות

יה מעונג: בליטורא בשר. שהיה בשר
והיהו ברותא וקולנס מתקבל ליתורא
דשמו. וכלא לפי מה שהוה צריך
לכאזן וצרכא ותרנגולתא ויון וכן כדכ:
נשנפי לך. דברתי ויורר מדאי: אין
לו. משלו. ואינו רוצה להספרם. משל
דקדק: ש לו ואינו רוצה להספרם.
משלו אלא משל דקדק ומקפד עמנו
כדכ: שמוח דשמו עליו. ויבנה
ולו לימר דשמו לחזור לגבולת הימני
הואל ונכעשו משכון אין לו אלא
הלוואה ויטול בלא נוסח שיאמר אין לי
משכון וחס ויאמרו טול בלא משכון:

יְנוּרָם דְּחָם. חֹרֵר בְּחִמְתָּם וְיִרְי
 שְׁלֵמָה קוֹבֵב עַיִן. הַסּוּף יוֹמָא. אֲחִיו
 הָיוּם שֶׁנֶּחֱמָה הָיוּ לְכוֹ לְדַעַת מִי חֲמָנָה
 לִי: כִּיּוֹן דְּחָוָא. הָעֵינִי: אֲנֹכָא שְׂבִיתָנָא
 בְּכוֹ בִּישָׁא. וְעֵינִי וּמִאֲחִין אֲחִיו
 לִפְּיָךְ זְכוּתִי גְדוֹל: וּמִקְרָבָא הֵינִימָא
 הִנֵּחֵנִי וּמוֹמֵנָה שְׁאֵלִי מִתְּהִלָּתָךְ לְחַם
 וּבִשָּׁר וּמִלְחָה אֲחֵל אִתֵּהּ נִתָּן מִעוֹת
 לְעֵינִי וְהֵם טוֹרְחִים וְקוֹסִים סְעוּדָה:
 מֵאִי כּוֹלֵי הָאִי. לֵמָּה לֵהָם לְבָרוּחַ וְלִכְנָם
 לְטוֹר: הֵם מוֹלָאִם וְהֵאֱוִי שְׁלֵמָה
 וְגו'. יִצְחָק: שְׂבִיתָנָא לִישְׁרָף לֹא גִימְלָה
 הִדְבַּר אֲלֵא אִם כֵּן יִגְלֶה הוּא וְאִם לֹא
 יִגְלֶה נִשְׁפָּטָה: עֵינִימָה. כְּפִלְיָהּ:
 סִינְקִי. שֶׁם מָקוֹם: וּוּדְאִי קִילִי.
 אִידֵה אֵלֶּה הַיְמוֹתֵינוּ לְדָרֵךְ רַחֲמוֹהֵם
 שְׁאֵלֵי יוֹמָא לֵה: וּמִלְּאֵי עֵינֵיהֶם. וּמִטָּה
 עֵינֵי כְּלָפִי אַחֲרוּרִי לְרֹאוֹת שְׁלֹא
 יֵאָב רַמְאִי וְיִחְיִים עֲשִׂישָׁה עֲמָנוּ
 עֵינֵי וְהָעֵינִים בָּאִים וּמִתְרִים אֲחֵנֶם:
 טְעוּלִי

ותיא ליה תרגולות פטומה ויין
תפרנס נותנין לו לשום הלואה
מתנה וחוזרין ונותנין לו לשום
זינו רוצה להתפרנס נותנין לו
לא לאחר מיתה ר"ש אומר יש
הבא משכון וטול כדי שתזון
הלואה וחוזרין ונותנין לו לשום
ויין ונפרעין הימנו לאחר מיתה
מקיים תעביטנו ודברה תורה
הארכעה זווי בצינורא דרשא
למר עוקבא לבי מדרשא אתיא
לי להלוא אתנא דהוה גרופה
אכרעאי חלש דעתיה אמרה
טרא בר טוביה אמר רב ואמרי
שמעון בן יוחי נוה ללאדם
מר דכתיב יהא מוצאת מר
עלי יומא דכיפירא יומא חד
קאא מולפי ליה יין ישן אמר
חושבנאי דצדקה אשכח דהוה
בבזויה לפלגיה ממוניה היכי
מילי מחיים שמא ירד מנכסיו
חוריה וממצי נפשיה לבי עניי
קה זווי כל מעלי שבתא יומא
ה קאמרי ליה כמה אתה סועד
במלי

ע. חזמי גיטלה וא

מסורת הש"ס

[illegible]

נורה אור השלם

1. כי פתח תפתח את
דורך לו והעצם תעביט
לו מן חסרונך אשר יחסר
לך: וברוך מן ח
2. ואמר י' אליהם לא
טוב היותו האדם לברו
אעשה לו עוד כנגדו:
בראשית ב' ח
3. עני כל אלה אשר
ואהה נתון לך
אכלם בעת:
הלים קמה מן
4. דעא מוצאת והיא
שלהל לא תמיה לאמר
לאש אשר אלה לו
אבי הרה ואמר הבר
הא' למי תדע
והתא' להם
האלה: בראשית ח' כה

הגהות הב"ח

(א) גמ' בליטורא דדשא
בביתא דחזקיה

מוסף דני"י

[illegible]